

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 31-05-15

Col.lecta:	224,13
Caixetes ciris	53,86
Caixetes:	43,51
Caixetes Càritas:	32,75
Menjador	155,00

Lectures 14 juny XI durant l'any

Ez 17,22-24; S1 91; 2Co 5,6-10; Mc 4,26-34

ENTERRAMENT

La setmana passada vam acompanyar amb la pregària a la família de Roberto Martínez Barrachina, de 62 anys; aquesta setmana a la família de Silveri Dalmau Brugada, de 82 anys.

ECONOMIA PARROQUIA MES DE MAIG

Saldo abril -422,97

Entrades

Col.lecta	830,93
Ciris	361,48
Caixetes	226,09
Total entrades	1.418,50. 1.418,50

Sortides

Telèfon	128,56
Neteja	145,27
Seg. Social	64,44
Com.Bancs	7,50
Flors	65,90
Subscripció	15,00
Pintura	438,41
Varis	4,50
Total sortides	869,58.... 869,58
Romanent	125,95

C.E. ANEM A CAMINAR

El proper dissabte dia 13 es fa la sortida a la Salut des de Sant Feliu de Pallarols.

CARITAS

Menjador estadística

Els àpats servits durant aquest mes han estat de 759 entre dinar i sopar.

Col.lecta Corpus

La col.lecta d'aquest cap de setmana va destinada a Càritas Poblenou

ECONOMIA CÀRITAS

Desembre 2014 - maig 2015

Entrades

Caixetes	1.148,55
Col.lecta Nadal	826,78
Conveni Ajunt.	5.000,00
Préstecs a retornar	1.011,60
Total entrades	7.986,93

Sortides

Ajudes aliments	2.160,00
Rosa i calçat	525,50
Lloguers	250,00
Farmàcia	11,95
Préstecs	130,00
Gas i llum	991,60
Assegurances	50,00
Total sortides	4.119,05

Romanent desembre 2014	3.476,30
Total entrades	7.986,93
Total sortides	4.119,05
Romanent maig 2015	7.344,18

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

7 de JUNY del 2015

Núm. 591

Diumenge CORPUS de l'any B.

Comunió vs Transformació

El Pa i el Vi, en nosaltres i en la nostra fe, és el que ens farà ser millors, el que ens pot convertir. El sopar de comiat de Jesús resumia tot el seu missatge, tota la seva vida d'entrega, en un gest que actualitzem a cada Eucaristia. La seva presència no ens ha de portar a "adorar-lo", ens hauria de portar a fer com Ell, a compartir, a participar, i a transformar-nos.

Quan pensem en la Comunió, amb el Cos i la Sang de Jesús, el missatge és més senzill del que sembla si no deixem que quedi tergiversat pel nostre llenguatge, que ens fa pensar simplement en l'element sòlid i líquid del cos humà. Ho explica molt bé J.A. González Faus: Mentre que pels grecs, el cos i la sang designen el que entenem físicament, "pels semites, el cos vol dir la totalitat de la Persona en el sentit que és capaç de relació. I la sang és la seu de la vida (l'ànima, en diríem avui). Per tant, *el cos i la sang de Crist són la persona i la vida* del ressuscitat. Aquesta persona i aquesta vida entregades a nosaltres a fi que, en nodrir-nos d'elles, es transformin en les nostres vides i en les nostres relacions personals".

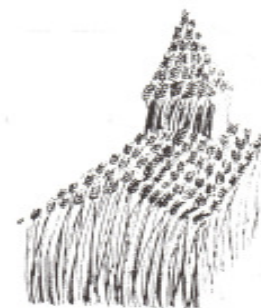
Nodrir-nos de Jesús, per tant, no és un ritus, és una presa de consciència, un pas de transformació que, a més, no podem fer en solitari, perquè no fariem "com Jesús", en relació. I una responsabilitat també. Trist és veure una Església, encara, que funciona com un dispensador de "permisos per combregar" segons formes de vida i de consciència. Això és l'antítesi de la Comunió (que tan bé van entendre i reviu les primeres comunitats cristianes, entre iguals) perquè Jesús no tancava portes sinó que donava sempre la mà, perquè des de la fe profunda tots necessitem -i escoltem bé el que cada diumenge sentim- "el pa de vida i la beguda espiritual", perquè sense comunió no hi ha transformació.

M.J.H.

FULL INFORMATIU

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenou.cat

lectura del llibre de l'Èxode 24, 3-8

En aquell temps, Moisès anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i ordenat. Tot el poble va respondre a una sola veu: —Complirem tot el que el Senyor ha dit. Moisès va escriure totes les paraules del Senyor. De bon matí es va llevar, dedicà un altar al peu de la muntanya amb dotze pedres plantades per les dotze tribus d'Israel. Després va manar als joves israelites que oferissin holocaustos i que immolessin vedells al Senyor com a sacrificis de comunió. Moisès va recollir la meitat de la sang en cossis, i amb l'altra meitat aspergí l'altar. Després va prendre el document de l'aliança i el llegí al poble. Ells van respondre: —Complirem tot el que ha dit el Senyor i l'obeïrem. Llavors Moisès va aspergir el poble amb la sang i va dir: —Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor conclou amb vosaltres d'acord amb totes les paraules d'aquest document.

Salm responsorial 116 (115) 12-13. 15-18

Com podré retornar al Senyor / tot el que m'ha fet? / Invocant el seu nom, alçaré el calze / per celebrar la salvació.

Al Senyor li doldria / la mort dels qui l'estimen. / Ah, Senyor, sóc el teu servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer / TU em trencares les cadenes.

T'oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el teu nom, / compliré les meves promences, / ho faré davant del poble.

Lectura de la carta als cristians hebreus 9, 11-15

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món futur que ara comença i ha entrat al santuari a través del tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'home, ja que no pertany al món creat. Hi ha entrat una vegada per sempre, sense servir-se de la sang de bocs i de vedells, sinó valent-se de la seva pròpia sang; així ens ha redimit per sempre més. La sang dels bocs i dels vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui són impurs, els santifica i purifica corporalment. Però la sang de Crist, que per l'Esperit etern s'ha ofert ell mateix a Déu com a víctima sense cap defecte, amb molta més raó purificarà la nostra consciència de les obres que porten la mort, i podrem donar culte al Déu viu. Així, doncs, el Crist és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat dels pecats comesos sota la primera; així els qui són cridats reben l'herència eterna que els havia estat promesa.

Lectura de l'evangeli de sant Marc Mc 14, 12-16, 22-26

El primer dia dels Àzims, quan se sacrificava l'anyell pasqual, els deixebles van dir a Jesús:—On vols que anem a fer els preparatius perquè puguis menjar el sopar pasqual? Ell envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: —Aneu a la ciutat i vindrà a trobar-vos un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: “El Mestre diu: On tens la sala on haig de menjar el sopar pasqual amb els meus deixebles?”

Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, parada amb estores i coixins. Prepareu-nos allí el sopar. Els deixebles se n'anaren. Van arribar a la ciutat, ho trobaren tot tal com Jesús els havia dit i prepararen el sopar pasqual.

Mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà. I digué: —Preneu: això és el meu cos. Després prengué una copa, digué l'acció de gràcies, els la donà i en begueren tots. Els digué:—Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tothom. Us asseguro que ja no beuré més del fruit de la vinya fins al dia que begui vi nou en el Regne de Déu.

Després de cantar els salms, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres.

Salmo responsorial: 116 (115) 12-13. 15-18

¿Cómo pagaré al Señor / todo el bien que me ha hecho? / Alzaré la copa de la salvación, / invocando su nombre.

Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. / Señor, yo soy tu siervo, hijo de tu esclava; / rompiste mis cadenas.

Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando tu nombre, Señor. / Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo

Per al diàleg:

Volts de Pasqua. Una sala deixada, un grup d'amics, Jesús a punt de ser agafat.

Un tros de pa, una copa de vi: ben poca cosa per passar a la història.

Unes monges en política!

Diumenge fa 15 dies a l'Eucaristia ens plantejàvem sobre l'entrada a l'escena política de dues monges amb personalitat pròpia. D'entrada, xoca. I et preguntes: què està passant?

Recordo com ens xocava quan cap als anys 70, teníem notícies de com religiosos a Sud-Amèrica (anys durs de dictadures) es posaven en política activa. N'hi havia que estaven ficats a les guerrilles. Més cap aquí, molts religiosos havien fet costat a governs sortits de les urnes...un piló (Nicaragua, Haití, Paraguai....). Et preguntes quins deuen ser els plantejaments que fa que un grapat tant enorme de religiosos s'enfanguin a l'arena política, i com han d'estar malament quan prenen el compromís des de dins la política envers els més desfavorits...

A casa nostra, també n'hi ha hagut de casos de capellans posats en política, recordem a Sta. Coloma de Gramanet, a Girona també. Ara, la Caram es posiciona, la Forcades es posa al davant. Et preguntes què passa que una dona de la seva vàlua i categoria estigui disposada a deixar (temporalment) els hàbits com han fet molts capellans. També bisbes, en temps de la dictadura, eren diputats a Corts i que durant la democràcia també s'han posicionat en postures conservadores. El Nunci del Vaticà a Espanya, la mateixa Conferència Episcopal Espanyola, el bisbe de la Seu que és Copríncep d'Andorra....d'aquests, no sentim gaire ningú que se'ls qüestionï ni perquè facin política (d'aquests -perquè són bisbes-és normal, i les monges, no....?). **R.M.**